

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížiť ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutie európskej ombudsmanky vo veci 1050/2018/DL týkajúcej sa odmietnutia zo strany Európskej komisie poskytnúť prístup verejnosti k e-mailom týkajúcim sa legislatívneho návrhu

Rozhodnutie

Prípad 1050/2018/DL - **Otvorené dňa** 10/10/2018 - **Rozhodnutie z dňa** 29/04/2020 -

Dotknutý orgán Európska komisia (Zistený nesprávny úradný postup) |

Táto vec sa týkala odmietnutia zo strany Európskej komisie poskytnúť prístup verejnosti k prijatej a odoslanej elektronickej korešpondencii týkajúcej sa článku 13 v smernici o autorskom práve na digitálnom jednotnom trhu. Komisia bola názoru, že nemôže vyhľadať, identifikovať a poskytnúť prístup k požadovaným e-mailom na základe ochrany súkromia.

Ombudsmanka túto záležitosť vyšetrila a zistila, že e-maily profesionálneho charakteru nepredstavujú osobné údaje. Okrem toho, ak by mal úradník identifikovať a vyhľadať vlastné e-maily, určite by sa to nemohlo považovať za akt spracúvania osobných údajov.

Ombudsmanka preto navrhla, aby Komisia požiadala úradníka, aby identifikoval a vyhľadal každý relevantný dokument, ktorý sa ešte stále nachádzal na e-mailovom účte úradníka, a aby Komisia prehľadala svoj register dokumentov s cieľom nájsť príslušné dokumenty. Po identifikovaní týchto dokumentov by Komisia mala posúdiť, či ich zverejní alebo nezverejní v súlade s ustanoveniami stanovenými v pravidlách EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom.

Komisia neprijala návrh riešenia ombudsmanky. Ombudsmanka preto konštatovala, že skutočnosť, že Komisia nepožiadala úradníka, aby identifikoval a vyhľadal e-maily v jeho e-mailovej schránke s cieľom umožniť Komisii posúdiť, či by tieto e-maily mohli byť zverejnené v rámci odpovede na žiadosť o prístup verejnosti k dokumentom, predstavuje nesprávny úradný postup.

Vyhotovené v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu európskeho ombudsmana [1]

Okolnosti podania sťažnosti

1. Sťažovateľ 15. marca 2018 požiadal Európsku komisiu o prístup verejnosti k „*kópii doručenej schránky a poštovej korešpondencie [X [2]] súvisiacej s článkom 13 smernice o autorskom práve v rámci smernice o digitálnom jednotnom trhu*“ v súlade s pravidlami EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom [3] [Prepojenie].

2. Komisia 2. mája 2018 zamietla prístup k požadovaným e-mailom na základe ochrany súkromia [4] .

3. **Sťažovateľ podal** 3. mája 2018 žiadosť o preskúmanie, tzv. opakovanú žiadosť, v ktorej požiadal Komisiu, aby prehodnotila svoje stanovisko.

4. Komisia 6. júna 2018 potvrdila, že odmietla poskytnúť prístup verejnosti k požadovaným dokumentom. Komisia vysvetlila, že e-maily, ktoré pochádzajú od osobitne identifikovanej osoby alebo jej boli zaslané, predstavujú „osobné údaje“ v zmysle vtedy uplatniteľných právnych predpisov EÚ týkajúcich sa ochrany osobných údajov [5] [Prepojenie] V dôsledku toho by bolo podľa Komisie potrebné, aby sa na spracovanie žiadosti sťažovateľa vykonal úkon spracovania osobných údajov úradníka. Keďže len za výnimočných okolností mala Komisia prístup k e-mailom vedeným na pracovných e-mailových účtoch svojich zamestnancov, tvrdila, že v prejednávanej veci nemôže tak urobiť. Aj keby sa e-maily získali a identifikovali, Komisia tvrdila, že by nebola schopná preniesť osobné údaje, keďže príjemca nepreukázal potrebu takéhoto prenosu [6] [Prepojenie].

5. Nespokojný s rozhodnutím Komisie sa sťažovateľ 7. júna 2018 obrátil na ombudsmanku. Ombudsmanka prešetrila odmietnutie Komisie poskytnúť prístup k požadovaným e-mailom. Posúdila informácie a argumenty, ktoré poskytol sťažovateľ a Komisia.

Návrh ombudsmana na riešenie

Návrh ombudsmana na riešenie

6. **Ombudsmanka na základe svojho vyšetrovania predložila Komisii návrh na riešenie sťažnosti.**

7. Ombudsman zastával názor, že e-maily zaslané alebo prijaté úradníkom, ktoré sa týkajú politik, činností alebo rozhodnutí EÚ a ktoré neboli trvalo vymazané z pracovného e-mailového účtu úradníka, keď Komisia prijíma žiadosť o prístup verejnosti, sú „dokumentmi“ „v držbe Komisie“. Preto podliehajú pravidlám EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom. Ombudsmanka spresnila, že pravidlá prístupu sa vzťahujú len na e-maily súvisiace s prácou, a že e-maily

osobnej povahy sú preto vylúčené z rozsahu pôsobnosti pravidiel EÚ o prístupe verejnosti.

8. Ombudsman nesúhlasil s Komisiou, že identifikácia požadovaných dokumentov predstavuje akt „spracúvania osobných údajov“. Aj keby sa to považovalo za takýto akt, ombudsman tvrdil, že je potrebné, aby si Komisia splnila svoje zákonné povinnosti.

9. Ombudsmanka tvrdila, že je v právomoci Komisie získavať e-maily súvisiace s prácou z e-mailového účtu úradníka pri plnom rešpektovaní osobných údajov a súkromného života jednotlivca. Ombudsman sa domnieval, že Komisia by mohla požiadať alebo v prípade potreby požiadať úradníka, aby získal príslušné e-maily zo svojho vlastného e-mailového účtu, pretože to by si určite nevyžadovalo, aby Komisia spracúvala osobné údaje úradníka.

10. Okrem toho, ak boli požadované e-maily už zaregistrované v systéme správy dokumentov Komisie, mohli by sa získať bez vyhľadávania na e-mailovom účte úradníka.

11. Na základe uvedených zistení ombudsman navrhol, aby **„Komisia nariadila dotknutému úradníkovi, aby identifikoval a získal všetky relevantné dokumenty, ktoré sú stále uložené na e-mailovom účte zamestnanca. Komisia by mala vo svojom registri dokumentov vyhľadávať aj príslušné dokumenty“**. Ombudsmanka okrem toho navrhla, aby **„Komisia po identifikácii dokumentov posúdila, či ich zverejní alebo nezverejní v súlade s ustanoveniami pravidiel EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom“**.

Odpoveď Komisie na návrh ombudsmana

12. Komisia zamietla návrh ombudsmana na riešenie.

13. Komisia súhlasila s ombudsmanom, že v rámci svojej práce môže zverejniť e-maily svojich úradníkov. Takáto identifikácia a zverejnenie však nemohlo zbaviť zamestnancov práva na ochranu ich osobných údajov podľa pravidiel EÚ o prístupe verejnosti k dokumentom [7] .

14. Komisia zvažila návrh ombudsmana *„nariadiť úradníkovi identifikovať a získať akýkoľvek relevantný dokument [...]“* s cieľom požiadať dotknutého úradníka, či si ponechá e-maily týkajúce sa žiadosti. V prejednávanej veci informácia o existencii korešpondencie s identifikovanou dotknutou osobou predstavuje informáciu o konkrétnych odborných činnostiach tejto dotknutej osoby. V tejto súvislosti Komisia tvrdila, že pojem „súkromný život“ nemožno chápať ako vylúčenie profesionálnych alebo obchodných činností fyzických alebo právnických osôb [8] .

15. V dôsledku toho Komisia považovala informácie o existencii korešpondencie za osobné údaje tejto dotknutej osoby. Vzhľadom na osobitný rozsah tejto žiadosti o prístup k dokumentom Komisia uviedla, že zoznam aj obsah e-mailov predstavujú osobné údaje. Komisia tvrdila, že sa to týka tak neregistrovaných e-mailov, ako aj e-mailov zaregistrovaných v jej systéme riadenia spoločnosti. Okrem toho nepovažoval za možné pripraviť anonymizovanú verziu zoznamu.

16. V tejto súvislosti a vzhľadom na to , že sťažovateľ nepreukázal potrebu prenosu údajov [9] , Komisia uviedla, že prostredníctvom zverejnenia nie je schopná preniesť zoznam prichádzajúcej a odchádzajúcej korešpondencie. Z rovnakých dôvodov, keďže žiadosť o prístup k dokumentom bola vyjadrená ako odkaz na uvedenú dotknutú osobu, Komisia dospela k záveru, že osobitné a individuálne preskúmanie každého požadovaného dokumentu môže viesť len k zamietnutiu na základe právnych predpisov EÚ týkajúcich sa ochrany osobných údajov.

Posúdenie ombudsmana po návrhu riešenia

17. Ombudsmanka vyjadruje sklamanie, že Komisia neprijala jej návrh na riešenie.

18. Je zrejmé, že ak by inštitúcia mala prístup k e-mailovej schránke zamestnanca na účely identifikácie a vyhľadávania e-mailov, tento prístup, identifikácia a vyhľadávanie by predstavovali spracovanie osobných údajov inštitúciou. Inštitúcia by pri takomto spracúvaní osobných údajov musela dodržiavať požiadavky nariadenia o ochrane údajov.

19. Ak by však inštitúcia požiadala zamestnanca, aby identifikoval a získal e-maily súvisiace s prácou nachádzajúce sa v jeho vlastnej e-mailovej schránke, opatrenia potrebné na identifikáciu a získanie týchto e-mailov **dotknutou osobou nemožno** považovať za úkony „spracúvania osobných údajov“ v zmysle nariadenia o ochrane údajov. Jednoducho povedané, osoba nemôže porušovať svoje vlastné práva na ochranu údajov spracúvaním svojich osobných údajov.

20. To, či by takto získané e-maily mohli byť zverejnené, by potom záviselo od analýzy obsahu sporných e-mailov. Ak by e-maily obsahovali akékoľvek osobné údaje, ako sú mená jednotlivcov, mohli by byť pred udelením prístupu upravené, ak by tento obsah bol jedinou prekážkou zverejnenia.

21. Ombudsman nemôže špekulovať o tom, či príslušné e-maily existovali v schránke príslušného úradníka. Ombudsman tiež nemôže špekulovať o tom, či by takéto e-maily mohli alebo nemohli byť zverejnené, berúc do úvahy ich konkrétny obsah. Táto nemožnosť vyplýva z toho, že Komisia nepožiadala úradníka o kontrolu jeho doručenej schránky napriek tomu, že takáto žiadosť nemohla predstavovať akt spracovania osobných údajov Komisiou.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ombudsman domnieva, že odmietnutie Komisie požiadať úradníka, aby identifikoval a získal príslušné pracovné e-maily zo svojej schránky doručenej poštou, aby Komisia mohla posúdiť ich prípadné zverejnenie, išlo o nesprávny úradný postup.

23. Ombudsmanka sa domnieva, že prístup Komisie v tomto prípade predstavuje nebezpečný precedens pre budúce žiadosti o prístup k dokumentom. Ak by sa tento prístup mal uplatňovať v iných prípadoch, všetky e-maily zaslané alebo prijaté úradníkmi v súvislosti s politikami, činnosťami alebo rozhodnutiami EÚ by boli, pokiaľ sa neprenesú do stálych databáz Komisie, ktoré nie sú osobnými údajmi Komisie, oslobodené od prístupu k žiadostiam o dokumenty na

základe falošného argumentu, že identifikácia a vyhľadávanie týchto dokumentov by predstavovalo porušenie pravidiel ochrany údajov.

24. Vzhľadom na to, že žiadosť o prístup pochádza z marca 2018, je teraz veľmi pravdepodobné, že všetky neregistrované e-maily v schránke príslušného úradníka boli teraz vymazané [10] [Prepojenie]. Za týchto okolností ombudsman konštatuje, že ďalšie vyšetrovania sťažnosti by neslúžili žiadnemu užitočnému účelu, a prípad uzatvára nasledujúcim záverom.

Záver

Na základe vyšetrovania ombudsman uzatvára tento prípad týmto záverom:

Skutočnosť, že Komisia nepožiadala úradníka, aby identifikoval a získal e-maily v pracovnej e-mailovej schránke úradníka, aby mohla posúdiť, či by e-maily mohli byť zverejnené v reakcii na žiadosť o prístup verejnosti k dokumentom, je nesprávny úradný postup.

Sťažovateľ a Európska komisia budú o tomto rozhodnutí informovaní.

Emily O'Reilly

Európsky ombudsman

Štrasburg 29. 2020

[1] [Prepojenie] Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 9. marca 1994 o úprave a všeobecných podmienkach upravujúcich výkon funkcie ombudsmana (94/262/ESUO, ES, Euratom): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/TXT/?uri=CELEX:31994D0262> [Prepojenie].

[2] [Prepojenie] Menovaný úradník Komisie, ktorý nevykonáva žiadnu pozíciu vyššieho manažmentu.

[3] [Prepojenie] Nariadenie č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, dostupné na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Prepojenie].

[4] [Prepojenie] V súlade s článkom 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 „[...] inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana súkromia a integrity jednotlivca, najmä v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov“.

[5] [Prepojenie] Nariadenie 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, dostupné na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32001R0045> [Prepojenie].

[6] [Prepojenie] V súlade s článkom 8 písm. b) nariadenia 45/2001 „[...] osobné údaje sa prenášajú príjemcom [...] len vtedy, ak príjemca preukáže potrebu prenosu údajov a ak neexistuje dôvod domnievať sa, že by mohli byť dotknuté oprávnené záujmy dotknutej osoby“.

[7] [Prepojenie] Nariadenie č. 1049/2001.

[8] [Prepojenie] Rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 2008, *Varec/Komisia*, C-450/06, bod 48.

[9] [Prepojenie] Ako sa vyžaduje podľa nariadenia č. 45/2001.

[10] [Prepojenie] V súlade s oznámením generálneho tajomníka Komisie o pravidlách správy dokumentov a prístupu k dokumentom zo 16. januára 2015 sa neregistrované e-maily po šiestich mesiacoch automaticky vymažú z e-mailových účtov zamestnanca.